

BROOKSPROKKELS 7

De kerkklokken

De firma Eysbouts uit Asten heeft reeds in 1918 een klok geleverd voor de kerk in Bornerbroek. Het was een exemplaar van 480 kg. Uit het kerkarchief wordt niet duidelijk wanneer er daarna een tweede klok is bijgekomen. Over een tweede klok wordt pas in 1947 gerept als wordt beschreven dat, zoals in zoveel kerken in de oorlog, ook in Bornerbroek een klok werd gevorderd. Na wereldoorlog II heeft het rijk in het jaar 1947 de parochie voor de ingeleverde klok schadeloos gesteld. In dat jaar werd een tweetal nieuwe klokken besteld bij het klokkengietbedrijf van Eysbouts. Dit heeft ertoe geleid dat we op 2 februari 1948, op Maria Lichtmis, weer konden genieten van de zuivere klanken van deze prachtige luidklokken. Op de ene klok staat de tekst *Stephanus heet ik. Voor het eerst heb ik geluid op het feest van Maria Lichtmis 2 februari 1948*. Op de andere klok staat *Joseph heet ik. Door de bewoners van Bornerbroek ben ik geschonken uit dankbaarheid, dat toren en kerk gespaard zijn bij de bevrijding. 1948*.

De toenmalig Pastoor Van den Borgh had er de firma Eysbouts op gewezen dat men de klokken graag voor kerstmis 1947 in gebruik wilde nemen en de klokkengieter had gemeld dat hiervan goede nota genomen was. Groot was dan ook de teleurstelling toen men begin december meedeelde dat de levering later plaats zou vinden. Vandaar dat de eerste maal dat de nieuwe klokken hun sonore geluid over Bornerbroek uitstrooiden pas op Maria Lichtmis plaatsvond. Reden ook waarom het oorspronkelijk afgesproken opschrift op de klokken tijdig gewijzigd moest worden en o.a. de tekst *Maria Lichtmis* en het jaartal *1948* als jaar van gereedkomen der klokken werd aangebracht.

Ook aan de klokkenstoel moest het nodige onderhoud worden gepleegd en er was enige uitbreiding noodzakelijk. Zo werd er een nieuwe luidas geplaatst en werd het geheel voorbereid om later elektrische luidapparatuur aan te kunnen brengen. Dit werd pas in 1955 gedaan zodat voordien door de pastoorsmeiden om 7.00; 12.00 en 18.00 uur het Angelus handmatig geluid moest worden en de misdienaars telkens voor elke eucharistieviering aan de touwen moesten trekken!

Nog in 1998 werd groot onderhoud gepleegd zodat de boodschappers van feestelijke en droevige gebeurtenissen in het dorp hun boodschap konden blijven brengen.

A. Slot-Platenkamp.

De kerk met de toren waarin zich de twee luidklokken bevinden, gezien vanaf het kerkhof.